İnsanın *ve ...nin adının koruyucusunu,*
Geçiş dağında, Dilmun dağında, güneşin doğduğu yere
Onlar (An ve Enlil) yerleştirdiler.

Şiirin kalanı okunamamaktadır.

MARTU'NUN EVLİLİĞİ[w]

Bu şiirin metninin yazılı olduğu yalnızca bir tablet bulunmaktadır; bu da Üniversite Müzesi'nin Nippur koleksiyonundadır ve yirmi yıl kadar önce bir kısmı Edward Chiera tarafından kopyalanmış ve çevrilmiştir.[89] Öykü Mezopotamya'da, henüz belirlenemememiş bir bölge olan "kentlerin kenti, prensliğin ülkesi" Ninab kentinde geçer. Koruyucu tanrısı, panteonlarında Sümerler tarafından uyarlanmış bir batı-Sami tanrısı olan Martu gibi görünmektedir. Olayların geçtiği zaman, şiirin başında, kesin anlamları henüz anlaşılamamış zıt, veciz deyimlerle tanımlanmıştır:

Ninab vardı, Şittab var olmamıştı,
Kutsal taç vardı, kutsal üç katlı taç var olmamıştı,
Kutsal bitkiler vardı, kutsal sedir ağaçları var olmamıştı,
Kutsal tuz vardı, kutsal *nitrum* var olmamıştı,
... bir arada yaşamak vardı,
Çayırlarda *doğum* vardı.

Metinde tam da açık olmayan bazı nedenlerle, tanrı Martu evlenmeye karar verir. Böylece annesine gidip, kendisine bir eş almasını ister:

Martu anasına gidip,
Evde şöyle der:
"Kentimdeki arkadaşlarım kendilerine eş aldılar,
Komşularım kendilerine eş aldılar,
Kentimde arkadaşlarımın içinde evli olmayan
Eşi olmayan, çocuğu olmayan ,
(Tek) ben kaldım."

Konuşmanın devamı anlaşılamamıştır; şöyle biter: *

"Ey anam, bana bir eş al,
Sana *armağanlar* getiririm."

---

2. ŞEKİL: TUFAN

Burada 1914 yılında Poebel tarafından yayımlanan tufan tabletinin ön ve arka yüzü görülmektedir.[88] Bu pasaj tufanı anlatan dizeleri içerir ve şöyle okunur:

1. *tu_{15}-hul-tu_{15}-hul-ni-gur_4-gur_4-gal du-a-bi ur-bi i-sug-gi-es*
2. *a-ma-ru ugu-kab-dug_4-ga ba-an-da-ab-ur-ur*
3. *u_4-7-am gi_6-7-am*
4. *a-ma-ru kalam-ma ba-ur-ra-ta*
5. *^{gis}ma-gur_4-gur_4 a-gal-la tu_{15}-hul-bul-bul-a-ta*
6. *^{d}utu im-ma-ra-è an-ki-a u_4-ga-ga*

Çeviri için 174-175. sayfalara bakın.

TUFAN

(Açıklama için yan sayfaya bakınız.)

Bunun üzerine annesi ona öğütler verir. Bu öğütler doğrultusunda Ninab'da büyük bir şölen kurulur ve şölene Kazallu'nun koruyucu tanrısı Numuşda, karısı ve kızı ile birlikte katılır. Bu şölen sırasında Martu'nun yaptığı kahramanca gösteriler –bu bölümü içeren pasaj kısmen kırıktır ve büyük bölümü anlaşılmamaktadır– Kazallu'lu Numuşda'nın hoşuna gider. Ödül olarak Martu'ya gümüş ve lacivert taş verir; ama Martu kabul etmez; ödül olarak Numuşda'nın kızının elini ister. Numuşda sevinerek kabul eder; kızı da razı olur, buna karşın yakın akrabalarından birisi Martu'yu kaba bir barbar olarak gösterip, kızın gözünde onu küçük düşürmeye çalışır:

"Çiğ et yer o,
Hayatında bir evi olmamıştır,
Öldüğünde gömülmeyecek,
Ey ...nim, niye Martu'yla evleniyorsun?"

Numuşda'nın kızı bu tartışmaya basitçe şöyle karşılık verir: "Martu ile evleneceğim ben," ve şiir biter.

İNANNA ÇİFTÇİYİ YEĞLER[x]

"İnanna Çiftçiyi Yeğler" diye adlandırdığım bu tarımsal mit[90] Habil-Kabil motifinin bir başka örneğidir. Şiirimizde dört karakter var: her yerde hazır ve nazır görünen İnanna; kardeşi güneş-tanrısı Utu; çoban-tanrı Dumuzi; çiftçi-tanrı Enkimdu. Öykü şöyledir; İnanna bir eş seçmek üzeredir. Kardeşi Utu, çoban-tanrı Dumuzi ile evlenmesi için ısrar eder, ama o çiftçi-